

Non inter mortales ageret CAIETANVS, splendor suarum virtutum huc colare,
 ac tegere studebat; at post obitum sancti Dei clarior emicare voluit: dum nimirum
 illum fulgentissima caelestis glorie luce circumfusum talibus exhibet inpebandum.

Admirabile illud CAIETANI incedendi haereticos studiū fuit ab ipse Urbis Neapolitana, in qua Ochini haeresim extinxit, testat' post mortē eius erubuit. Nam, cum eade praeiudici opinionū inania esset quidā abrept', qui nulla ratione poterat integrē mētē restituī, illius precib' commēdatur, subito resipuit, fidemq' Catholicā et complexatus.

Nec uerò in Cælo collocatur CAIETANVS minori fulget. Caritate, quam cum esset in terris. Etenim non pauci, qui uarijs, et quidem grauissimis morbis laborabāt, ubi sere eius precibz commendarunt, illam sunt experti, integram nimirum corporis ualitudinem consecuti.

Die in der Bibliothek befindlichen
Bücher sind Eigentum der
Universitäts- und Landesbibliothek Bonn
und dürfen nicht ohne Genehmigung
der Bibliothek aus dem Gebäude
entnommen werden.

Vix dñs sibi obijerat CAJETANVS. cùm statim Neapolitani tumultus sedati sunt. Id quod omnes eius meritis acceperunt retulerunt. Dum enim uiueret, maximos pro ijs sudores, precesq; fuderat, ac demum ob maiorem, quæ agebatur, in lethalem morbum incidit.

Saluberrimo Eucharistiae Viatico munitus, ac sacro oleo delictis CAIETANVS
 triste omnibus suis desiderium relinquens, ex terreno hoc in cere ad caelestes illas
 Angelorum, caeterorumque Beatorum sedes letus, et meritis cumulatus evolaui.

*Arctissima uita rationem ad extremū usq. spiritū retinuit CAIETANVS. Quare, cū in
 lethali morbum incidisset, nullo pacto uel medici rationibus, uel alumnorum precibus ad-
 moueri potuit, ut de illa uiuendi consuetudine quicquam remitteret; immo uerementis
 oratione eos tū ad ceteras uirtutes, tum precipue ad corporis afflictionē et coher-
 centiam.*

Roma Neapolim petens CAIETANVS totam pene noctem, quæ sacrosanctum
Ascensionis diem proximè antecedebat, comitante Angelo, exigit iter fa-
ciendo, quo simul cū sodalibz longo licet fessis itinere sollemnes matutinas
preces Deo persolveret.

Hæc uerò tam illustris CAIETANI uirtus non ita debilecebat, quin non nihil inter cùm huius foras emitteret, quare non rarò accidebat, ut partim ille signo sanctæ Crucis, partim oratione, corporisq. afflictatione uarios Satane dolos, ac machinamenta destrueret.

Summi CAISTANI humilitas uel ex eo cuiq; perspicua fiet, quod cum ad ipsum
 uisendum coramiret ea, que ipse decebat pompa, longo itinere cōfecto aduenissent, u
 te q; et totum ad Christū humile imitandū tradiderat, uirari nullo pacto uoluit.

*Ubi in morbum incidebat CAIETANVS quauis nihil ipse de auſera uiuendi
coſuetudine remitteret: erga alios tamen ſi qua morbi afflictatione dehinerentur, omnes
manſuetudinis. atq; humanitatis ſpecie uſabatur.*

*Immensum illum Christianae perfectionis spiritum, quem quotidie CAIETANVS ex ora-
tione Deo inspirante conspiebat, cum alijs quoque communicabat prophetis, tum
litteris, tum colloquijs spiritualibus*

Carolus V. magnificentissima sane pompa Neapolim ingreditur: atque Vrbs ad
eum contuendum confluit uniuersa; at CAIETANVS, licet ille iuxta Paulinū Ede-
pertransiret, curiositate abiecta, immobilis rerū diuinarum meditationi uacat.

Orationi mirum quantum deditur CAIETANVS, nam tempus, quod sibi offer-
ratio uacuum concedebat, totum sacris precibus debebat, ac praeterea noctes ipsas
auiē sanctissimū Eucharistiae Sacramentum prouoluens gēmbz, cū rerum celestium
meditatione, tū etiā corpus identitē ad sanguinē exardendo tractucebat.

Cernens CAIETANVS loci incommoditate non ferri ita uberes fructus atq; cupiebat, reuerti cum tota familia Venetias statuit; Verum Iohannes Tololanus Praeceptate incensus nulla eos ratione discedere patitur: procuratq; mox celebre S. Thome Templi: ubi in comparanda animarum salute gregia sane opera nauare coepit.

*Cum ad imperandum alij uix adduci posset CAIETANVS, ad obediendū tamē
mira quadam animi hilaritate ducebatur. quore Prepositi munere deposito, ex-
plicari nō potest quāta letitia ad obediētiā, successi uiri exhibēdam curreret.*

Cum in diuini Numinis maiestate colenda tota CAIETANI desudaret industria,
 persuasit nobili matronæ quæ Deo pepererat Maria Longæ, ut Monasteriũ Capua-
 cinæ S. M. à Ierusalẽ exstrueret suis opib⁹: seq̃ etiã ibidẽ Deo consecraret. Porro Moniales
 S. M. de Sapientia Ordinis Prædicator optimis introitũ instituti, miraq̃ prudentia moderatiq̃

*Admirabili quodam diuini spiritus impetu ad Christi natalem diem celebrandum
 apiebatur CAIETANVS: atq; ut illud mysterium magis exprimeretur B. fran-
 cis cum imitibus, pastoralis etiam musicæ instrumenta adhibebat. Quanta uero
 iuini amoris dulcedine perfunderetur dictus laud facile.*

In hac it profunda nocte CAIBTANVS aegrotum miserè cōstictatum dolore
 fracti crucis, quod allucescente iam Sole secundū erat. Atq. cum genua fixis
 ad lectuli spondam; pōst breuem orationē, impresso iulnieri crucis signo,
 uix (mirum dictu) plaga adeo abrotis uestigia remansere.

uentis Neapolim CAIETANVS, atque exceptus in Aed. S. Mariae de Misericordia
 omni Oppidano; qui multo post accitis nonnullis uiris Religiosis prouadere conat
 tano, ut censu recipiat ppetuos. At ille, cum uiror religiosus conuicisset, cernebat
 ite ad huc sibi uisitare, ille una cum Socijs abiecit. suplo sibi sacras, pretu breuiario

Cum naui uehereetur CAIETANVS, fœdaque esset in Adriatico mari oborta pro-
 cella, quæ nauim uehementer impetebat, atque adeo iam iam submergebatur;
 fidei, et precationum confusus anchora, iaculo in iratum mare ceres Agnitrulo-
 ex templo eam sedat.

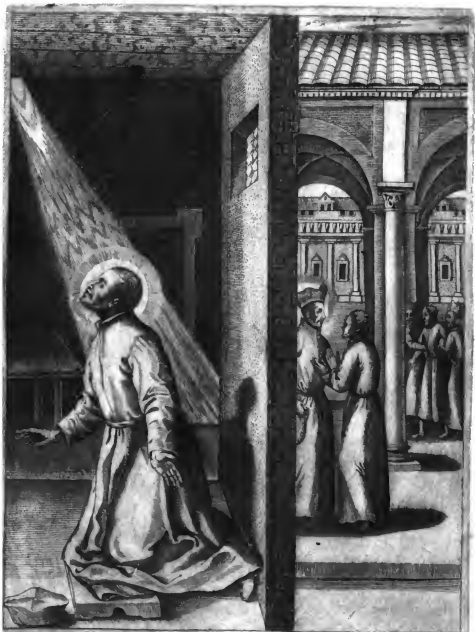
Venerabilis discessurus Neapolim CAIETANVS, non modò sociu non eligit, sed etiam genua flectens ante imaginē Christi suffixi Cruci, precatur, ut inspiret patribus eū sibi iungere sociu, qui suā omnium maxime aduersus sit uoluntati. Terunt B. Iōes Marinoni⁹ tū electus, q. omnium pompib⁹ ip̄ius, obediret placitis.

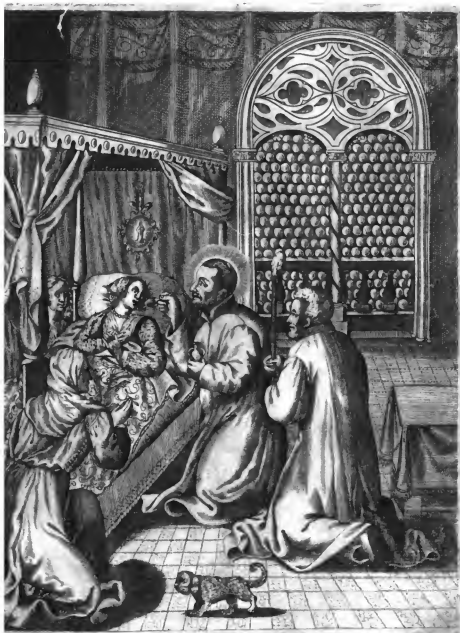
Veronā secessit CAIETANVS. ibique uite perfectioris studio monti S. Mariae Nazarenæ
incolit. degitq. mira abstinentia: ac tanta rerū diuinarū dulcedine p̄surs. detinebatur, ut
panē necessaria respicere uideretur. Et nīm si quis auius ipsi a. uolū mitteretur, nemo
recipiebat; sed in assignatum locum ab illis met. q. ea perferrebant. conij.cebantur.

Totam noctem orando exiguus CAIETANVS, diaconum phrenesi, apertaque
 dementia diu laborantem conuulsi, atque adeo menti restituit. Id quod dum ob-
 oratione surgeret, diuinitus inspiratus cuidam e sodalibus praecepsit.

Venetis mira de CAIETANO sanctissimi fama perccebuera; unde, ad nobile mulierem ex tēgitudine mortis iam proximam accitus, accurrit: quæ, cum ipsis precibus se commendaret, consulit, ut sacrum liquorem, qui ē corpore S. Andrea Apostoli promanat, delibet parat illa, et subito conualecit.

Iste igitur periculis erephum CAIETANVM cum Socijs per medias Urbis
 flammis, mediosq; armatos hostes Deus quasi nube tellum ad Orlam perduxit
 incolumem: ex quo loco profectum Augustin^{us} Amulius Venetæ Classis Præfatus paucis
 post diebus liberaliter excepit, Venetiasq; decessit.

*Nec uero hic CAIETANO arummarum finis. Quippe post aliquot dies und cum sociis
ab Hispanis illuc usq. irrumpentibus captus, ac uinctus induerretur carcere.
At ubi tandem deuote instat sanctorum catus preces Deo solutus à Tribuno quodam
militum comperit fuisse, ipsius opera è carcere educti, ac dimissi sunt. 24*

At CAJETANVS varijs licet afflictatus angustijs, crebro tamen simul cū
 Ioanne Petro Carafa in ipso debacchantium militum furore reprehensionis iacu-
 la contorquet, omne mortis periculū pro salute proximorū subire paratissimus.

Sceleratissimus ex ea colluvione miles CAIETANVM inprimis horum quorundam suum præceptum inuadit, ratus habere illum secum nummos, atq. opes suas pristinas. Verum spe frustratus, fremens, & furens diu & insatiable illigatum modis variè torquet.

In Borbonica illa Urbis directione CAIETANVM orantem cum socijs in par-
 ua quadam Aedicula Germani milites tanquam uenatici canes praedam con-
 fouati aduersuntur, cumq; eos uarijs affecissent iniurijs, miris etiam modis ter-
 runt.

*In summa licet omnium egerat, vitam traduceat CAIETANVS cum
 suis, adeo ut non semel unicuique panis suppetat omnibus pro lauto cibo
 nihil tamen in eo uita genere miroris experiuntur, formidinis nihil.
 Nam Deus miris sue providentiæ modis eorum inopiam subleuat.*

*Apostolico plenus spiritu CAIETANVS, Apostolorum more suos uiuere
 edocet. Quare spiritualia ministrare, nullos certos sibi census pro-
 uentusque comparare, ac nihil a quoquam petere iubet: sed si quid
 ultrò deferatur, id solum cum gratiarum actione recipiant, concedit.*

*A Clemente VII. Ordinis confirmatione obtenta CAIETANVS, una cum tribus
 alijs integerrime uitae hominibus, ipso die exaltate Crucis anno redempti orbis
 M.D.XXIV. in Aede Vaticana frequentissimo hominum catu inspectante, aliq.
 admirante, solemnia Religionis uota summo Numini deuotissime nuncupat.*

Ergo CAIETANVS. qui iampridem in hac uerba proruperat: Non desista eropere in agro, qm
habeo, donec pro xpo adeo pauper euada, ut nec sepultura mortui, nisi precario conueniat
implicari in pauperes: principue distribuens patrimonium, atq opulenta sacerdotia in summi
Pontificis manus libere dimittens, ad extremam, uicupisbat, se redigit pauperiem. 15

Romam profectus CAIETANI'S, in sodalitate Dni Amoris pii sese operib, diligentissime
 exercet primo; post de reformanda Clericali disciplina tempor, iniuriâ collata cogi-
 tat. Quod ubi inaudivit Ioannes Petrus Carafa se Caietano sociis adiunxit; simulq ad
 reuocand Clericos Regulariû Ordine ad Apostolicâ normam feruè aggrediuntur. 15

Tanta apud Venetos existimatione erat CAIETANVS, ut eum tanquam Angelũ de Caelo delapsũ venerarentur. Et enim quàmplurimi e prima nobilitate uiri, atq. mulieres ad ipsũ quotidie confluunt: a quo salutaria documenta accipientes, ad rerum diuinarum amorem uehementer incendeantur. 14

*Venetias peruénit CAIETANVS opportuno sanè tempore. Nam cum tota pars
Europaingeretur undique hostium periculo; ac proinde Venetis non mediocria
immineret; Caietanus nò terrore belli, sed precationibus, ceterisq; pietatis studiis
eos calèrrime liberauit.*

Humilissimè uerò studiosissimus CAIETANVS. quamvis alios tam sapienter instrueret
ad salutem: ipse tamen se sponte sua subdidit religioso uirò ex clarissima S. Dominici fami-
lia: è cuius nutu, atq. imperio totus pendebat. Porro nò sine diuino instinctu eum primum
Lentini, deinde Romæ conigrare iussit, ut ea nimirum loca præclarè illustraret facinorib.

Hic divini numinis accensus CAETERANVS, ita in dicendo flagrabat, ut ex ardenti eius
 pectore non humana verba, sed caelestes flammæ erumpere viderentur. Quare, summo
 in Deum amore inflammati auditores, inter cetera, ad instaurandum frequentem
 Eucharistia usum, qui miserabili illo ætate sanè quam refrigerat, incenduntur.

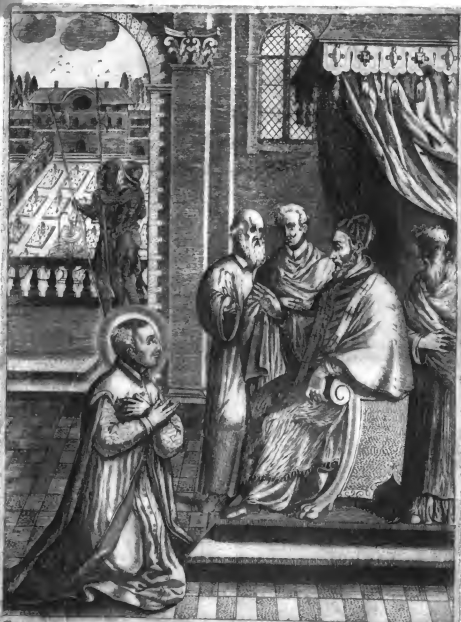
*Caritate praeclara eximia CAIETANVS, in Hieronymianu sodalitu, quod Visceris ho-
 ner obsecrati conuenerat, clarissim, ipse cooptari uoluit; illudq; cum summis reuerentibus
 beneficijs, tu xenodochio adiunxit, quod liberalitate, ac reliquis pietatis offi-
 cijs maxime illustrauit. Id quod Veneto Insanabili nosocomio egregie etiam prae-
 stant.*

in Christi militiam iam adscriptus CAJETANVS, minores quoq. suscepit
Ordines, ac paulo post Apostolica beneficio, & munere tribus fectis diebus mili-
atur sacris rediit, in Patriam. Vbi per am. humanarum cura prorsus abiecta,
ad celestium, atq. aeternarum, conuersionem se conuertit.

Romanæ prælati CAIETANVS religionis, ac pietatis ergo. Ibi fuit primarius
 Julio II. Pontifici Maximo carissimus, à quo sacerdotia, & honores recepit
 illustres; deinde uero à Leone X. Sedis etiam Apostolicæ Protonotarius creatus, et

*Inueniendū iam etiam inuenit CAIETANVS, summa animi religione ad eam rursū
 crexit, eamq. manibus auctam S. M. Magdalene nomine Deo dicauit: quod
 agricola ac ceteri id genus homines unde sibi fumeret cibum spirituale, haberent.*

Neque uero CAIETANVS putatus stulticia seclatus, respuit doctrinam; sed utraque
 concordia iunxit admirabili. Itaque cum esset sacris, humanisq; literis instructus
 Pontificio etiam iuri, ac Caesaris egregie operanti nauanti, utriusq; laurion et adepto

Vix CAELIANI'S pueri rati primoli in aegerat. Cum parentes egregia
 eius ad virtutem indolem, mirifice praebebat. Nam, & praeclara virtutum
 ornamenta pueritiæ condecorabāt; & in primis singularis quaedam in Deum
 religio ac benignitas in pauperes in illis teneris annis elucebat.

Maria Porta omni uirtutis genere ornata mulier in oratione, et ieiunio deseruiens domino, nationem iam CAISTANVM Maria Deipara sanctissimae adfert, et offert pijsimo cordis afflicto: quae pro summa benignitate infantem in suam clientelam recipit libentissime.

Editur in lucem CAIETANVS ut lucem addat Orbi clarissimam; Pariter
 sortatur Gasparem Comitem Thienensem, & Mariam Porteam, quæ gene-
 ris Claritate, quæ pietate illustres. Ortus uero ipsius sicut Angelos re-
 pleuit letitia: ita Dæmones inæmore, ac timore correptos fugauit in Tartar:

7. V.P.

C. 192

BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III

RACCOLTA
VILLAROSA

C
192
NAPOLI

2

3-2

